

«D'aquesta crisi n'hauríem de sortir intel·ligentment escèptics»

La indústria editorial especialitzada en temes econòmics floreix en temps de crisi, especialment el subsector dels apocalíptics. Quina és la seva aportació a aquesta bombolla editorial?

—«Explicar les meves experiències professionals i algunes de personals després d'haver vist en primera persona la creació i destrucció de bombolles econòmiques, financeres i empresarials a diferents indrets del món. Des de 1992 a Nova York fins a 2008 a Barcelona.»

—Eufòria, depressió; transició, nova eufòria i nova depressió. Des de la crisi del les tulipes del segle XVII a les *subprime* no hem parat d'intercanviar períodes de xauxa amb períodes de terror. És la característica del sistema o forma part de la condició humana?

—«Terror em sembla massa fort. Jo en diria neteja, que pot ser més o menys brutal. El sistema es va refent, però la tendència sempre és cap amunt un cop anem trobant i ordenant els errors. Ara que celebrem els 150 anys de la publicació de *L'origen de les espècies* de Darwin, val la pena recordar que ell deia que sobreviu no el més gran ni el més fort, sinó el que millor s'adapta.»

—Què diferencia la crisi actual de les anteriors?

—«El món està molt millor preparat per superar crisis econòmiques ara que fa setanta anys. L'experiència és un grau, la globalització hi ajuda i són més els països implicats que volen tirar endavant deixant a una banda interessos proteccionistes o etnicistes. Sabem quins van ser els errors dels anys trenta i els responsables polítics no hi estan caient. El sistema de benestar social també hi ajuda; però el més important és que entre tots sabem que si en el passat ens en vam sortir, també ens en sortirem ara.»

—En el capítol que tracta la bogeria immobiliària que va viure aquest país es pregunta per què ningú no va parar la festa. Creu que el fet de disposar d'horitzons relativament curts (fins a les properes eleccions) incapacita els polítics per posar ordre quan els processos especulatiu surten de mare?

—«Tots érem plenament conscients fa uns anys que vivíem en un món una mica torrat, que les valoracions immobiliàries estaven pels núvols i que, en el moment que pugessin els tipus d'interès, ens n'aniríem en orris. Es podia haver evitat que ens endeutéssim tant? En el cas immobiliari hi havia fórmules: haver rebaixat les deduccions fiscals a la compra d'habitatge, haver millorat les de lloguer; canviar la llei de sòl; i, sobretot, haver creat lleis d'atorgament d'hipoteques molt més estrictes.»

—Els avisos, per reiterats, no serveixen per res, com es comenta al final del llibre?

Martí Saballs

PERIODISTA

Nascut a la Bisbal d'Empordà el 1967, és llicenciat en ciències de la informació per la Universitat de Navarra i MBA per IESE. El 1990 es va incorporar a la revista *Actualidad Económica*. El 1992 va assumir el càrrec de corresponçal a Nova York i posteriorment va passar per Madrid, Lisboa, Buenos Aires i Barcelona. Actualment és subdirector del diari *Expansión*.

—«Tots som responsables de no haver fet els deures com cal. Ens veiem envoltats de campanyes de relacions públiques, de màrqueting, d'analistes borsaris, etcètera, que ens volen vendre embolcalls i no fem l'esforç de mirar que hi ha darrere. D'aquesta crisi hauríem de sortir-ne intel·ligentment escèptics.»

—«Molts dels treballadors expulsats de les empreses tecnològiques després de la punxada del 2000, van anar a parar al sector immobiliari, cosa que, probablement, ja anticipava d'alguna manera la propera bombolla. Se sap a on van a parar els treballadors expulsats del sector immobiliari, a part d'engreixar l'atur?»

—«Tant de bo ho sabéssim, ja que potser podríem endevinar com es crearà la propera bombolla financera i econòmica. És massa aviat encara.»

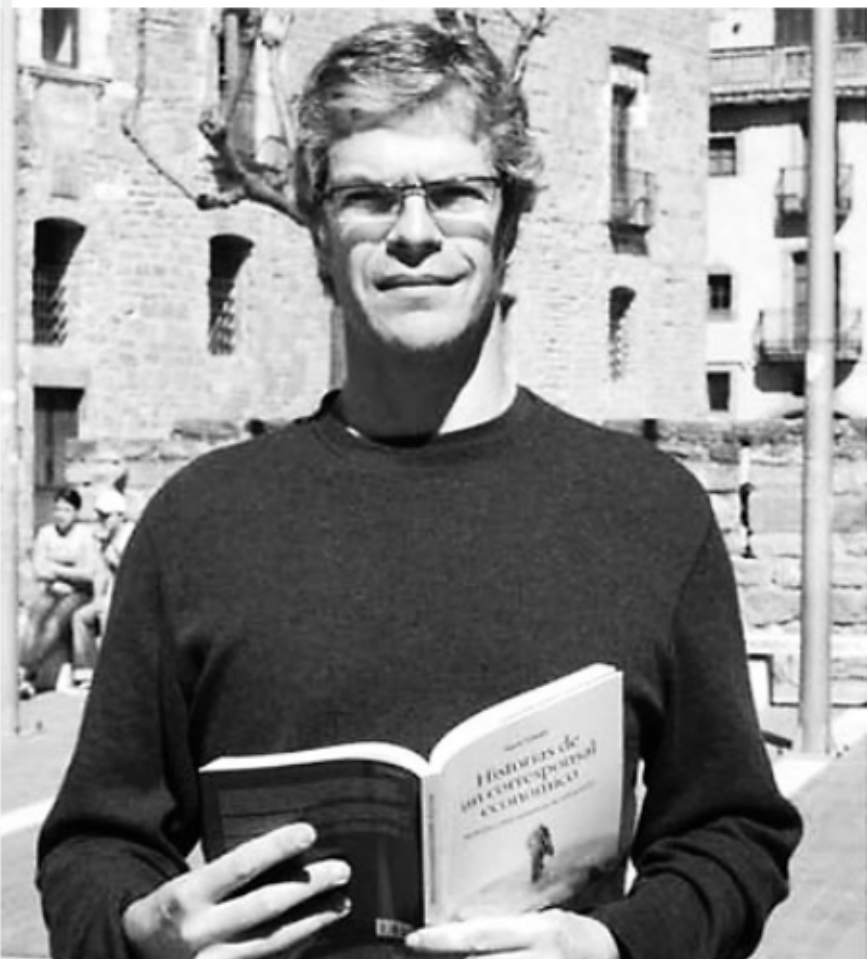

Foto: E.B.

Les inversions a borsa de la ursulina Glendon, la competència salvatge per donar crèdits o les paelles multitudinàries d'Astroc al Central Park, són alguns dels fets que Saballs relata a «Historias de un corresponsal económico», llibre publicat recentment

—«L'entusiasme que ha despertat Obama el compara amb el que va aixecar en el seu moment Bill Clinton. Tan malament havia deixat les coses Bush pare que es necessités una sobredosi d'il·lusió?»

—«Sí. La memòria és curta, però Estats Units el 1992 patia una profunda crisi econòmica i industrial, de la qual se'n va sortir no només per la il·lusió d'un canvi polític i l'aposta per una sèrie de mesures fiscals i financeres importants, sinó per la revolució tecnològica. Però, compte, durant la presidència Clinton es van accelerar i es va donar el vistiplau als excessos bancaris que han acabat per esclatar ara.»